

M. Parczewski

Bachórz, st. 16, gm. Dynów, woj. przemyskie

Informator Archeologiczny : badania 28, 67

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wobec braku materiału zabytkowego 7 obiektów nie może być ściślej datowanych i należy je umieszczać w szerokich ramach trwania kultury przeworskiej. Są wśród nich dwie dość mocno zniszczone dymarki, z których zachowały się szczątkowe fragm. kotlinek z fragm. zużli żelaznych o strukturze soplwatej.

Ślady osadnictwa kultury pomorskiej są reprezentowane jedynie przez nieliczne fragm. ceramiki.

Z okresu wczesnośredniowiecznego pochodzi palenisko zawierające materiały ceramiczne, które można odnieść do VII-VIII w.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

WCZESNE ŚREDNIOWIECZE

Bachórz, st. 16
gm. Dynów, woj. przemyskie

Badania prowadził M. Parczewski. Osada. Pradzieje — wczesne średniowiecze.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.

Będzin, st. 2
gm. loco, woj. katowickie
AZP 97-48/15

Muzeum Zagłębia w Będzinie

Badania prowadziła mgr A. Rogaczewska. Finansowane przez Muzeum Zagłębia w Będzinie. Czwarty sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne.

W sezonie 1994 zajęto się niewielkim obniżeniem terenu, przylegającym od wschodu do odkrytego wcześniej cmentarza, w dalszym ciągu w obrębie wałów obronnych. Odkryto 200 m² powierzchni. Na obszarze tym groby już nie wystąpiły. Nie stwierdzono także śladów jakichkolwiek umocnień ani obiektów o innym charakterze. W części północnej wykopu pod warstwami powierzchniowymi, a w południowej pod grubą warstwą XIX-wiecznego usypiska wystąpiła ciemna ziemia z licznymi zabytkami z okresu wczesnego średniowiecza i średniowiecza. Ceramika z najgłębiej położonych warstw wydaje się być analogiczna do zeszlifowanej, datowanej od IX w. Zabytki wydzielone to głównie przedmioty związane z życiem codziennym, fragm. wyposażenia jeźdźca i uzbrojenia, drobne elementy żelazne budownictwa z drewna. Zastana w tej części stanowiska sytuacja pozwala przypuszczać, że raczej nie występowało tu budownictwo o charakterze mieszkalnym.

Najgłębszym miejscem wystąpienia calca w tej części wzgórza był poziom 2 m od powierzchni ziemi. Stanowiła go zwierzelina wapienna (nadskała).

Bjelice, st. 1, gm. Łambinowice, woj. opolskie — patrz: młodszy okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich

Biskupin, st. 2a, gm. Gąsawa, woj. bydgoskie — patrz: neolit